

5

ČTVRTÁ ROVINA BYTÍ

Čtvrtá rovina bytí je královstvím ducha. Zatímco naše uhlíkové tělo je po smrti uloženo k odpočinku, náš duch pokračuje na čtvrtou rovinu. Pokud jsme nezískali dostatek ctností, abychom mohli nakládat se zákony a cestovat mezi dimenzemi, zůstáváme zde, abychom se učili a rozvíjeli, dokud se nerozhodneme znovu inkarnovat na třetí rovině. Kolikrát se vrátíme na čtvrtou rovinu, to záleží docela na nás a naší schopnosti měnit se a růst.

Čtvrtá rovina má úplně jiný čas a energii než třetí rovina. Co nám připadá jako hodina, tam trvá jen pár sekund.

Energie čtvrté roviny mají mnohem vyšší vibrační rychlost. Vlastně se pohybují tak rychle, že to lidské oko vůbec nestihne vnímat. Čtvrté rovině se umí přizpůsobit jen duchové, protože je pro ně snazší ohýbat esenci světla a vibrací.

Všechny smysly jsou na čtvrté rovině vyostřené a duchové zde ještě využívají nějakou formu potravy. Na čtvrté (i páté) rovině stále existují mužské a ženské podstaty a duchové navazují vztahy.

Duchové na čtvrté rovině dosahují nových studijních výšin. Rovina je rozdělena do sekcí, kde se učí o energiích první, druhé a třetí roviny. Duchové mají rovněž možnost ovlivňovat lidi na třetí rovině, však taky odtud pochází mnoho vysoce vyvinutých průvodců. Jestliže lidem pomáhají, mohou růst. Tak získávají energii k dalšímu posunu.

SMRT – POUHÝ ZAČÁTEK

Když dorazíme na čtvrtou rovinu, vidíme náhle tisíce barev. Vnímání je vyostřené a intenzivnější. Vše se zrychluje. Smrt není koncem, nýbrž pouze změnou ve vibracích duše.

Když vystoupíme z trojrozměrné energie, čas se ztratí. Na Zemi je požehnáním, protože nám říká, kdy je čas jít domů. Zestárnout je též požehnání, ale to si kvůli strachu ze stárnutí a umírání neuvědomujeme. Jak lidé stárnou, přihodí se některým podivná věc: začnou mít pocit smrtelnosti a vrací se k náboženství. Mnohdy k tomu, v němž byli vychováváni a jež většinu života odmítali.

Bojí se totiž soudu. Každý ví, že když zemře, bude se ze svého života zodpovídat. Ovšem soudit vás nebude otcovský Bůh sedící na trůnu. Váš život bude hodnotit nejkritičtější možná osoba a tou jste vy. Budete mnohem přísnější, než by kdy byl Bůh!

Dokonalá láska, která vytváří vesmír, o vás ví všechno. Ví, jak se k vám chovali v dětství. Ví, jak jste se cítili v každém období svého života, a má absolutní soucit a miluje vás bez soudů.

NEZVLADATELNÍ DUCHOVÉ

Někteří lidé umírají s pocitem, že si v životě moc dobře nevedli.

A někteří duchové se s těmito pocity obávají jít ke světlu stvoření. Bojí se, že budou souzeni. Možná skutečně udělali něco špatného, zemřeli tragickou smrtí nebo cítí, že jejich život není dokončený. Další duchové se k Božím světlu nevydají proto, že jsou chyceni v pasti svých systémů přesvědčení. Všichni tito duchové jsou dočasně lapeni mezi třetí a čtvrtou rovinou a říká se jim *nezvladatelní duchové* či jen *nezvladatelní*. Takový nezvladatelný duch má problém nebo prostě nějaké nevyřízené účty a potřebuje je dořešit. Jakmile se mu to podaří, okamžitě se vydá k Božím světlu. Řekněme, že muž spáchá sebevraždu a stane se nezvladatelným duchem. Chce ještě sdělit svým rodičům, že je miluje a že je mu líto, co udělal. Dokud se mu tuto zprávu nepodaří předat, zůstane mezi světy. Jakmile však bude odeslán do světla nebo sám překoná svůj strach a posune se, dokáže rodičům svou lásku ukázat mnohem lepším způsobem – v podobě strážného anděla nebo průvodce ze čtvrté roviny.

Nezvladatelní se pohybují v království bez času. Člověk třeba zemřel v roce 1814 a jeho duch se zjeví v současnosti, aniž by tušil, kolik času uplynulo. Ale nakonec si cestu ke Stvořiteli najde každá duše. Na žádného ducha se nikdy nezapomene. Jakmile pak světlo Stvořitele vyléčí jeho zlomenou duši, přesune se do čtvrté roviny bytí. Někteří léčitelé jsou předurčení k odesílání duchů do Božího světla. Používají k tomu vlastní duchovní portál. Pomáhají tak duchům, aby se dostali na čtvrtou rovinu, kde se mohou učit a růst. Nezvladatelní jsou téměř vždy mladí duchové, kteří to potřebují. Když léčitel vysílá ducha do Božího světla, obvykle jich portálem prochází víc. Někdy i tisíce. Někteří léčitelé pomáhají nezvladatelným vyrovnat nevyřízené účty, zatímco jiní je ignorují – vědí totiž, že nezvladatelní si je vyřeší sami a lépe, až přijdou do Božího světla.

Posedlost

Protože nezvladatelní mají zlomenou duši, jejich vnitřní světlo je slabší, než by mělo být, a tak je to táhne ke světlu žijících lidí. Pokud se k někomu přimknou, mohou vysávat jeho energii, takže dotyčný bývá podrážděný. Příležitostně páchají různé věci, až se jich lidé začnou bát. Pak se živí energií jejich strachu.

Někteří lidé pohlcují energii ducha víc než jiní, a někdy se proto chovají docela podivně. Může jít o plnou nebo částečnou posedlost. A to je rovněž dobrý důvod, proč nezvladatelné posílat do Božího světla. Zjistila jsem, že někdy léčitelé zaměňují běžné viry, bakterie a parazity za nezvladatelné duchy a cizozemské implantáty. Myslí si tedy, že dotyčný je posedlý, a on má přitom v těle jen nějaký patogen. Například: „Pracoval jsem s klientem a koukám, že je posedlý. Odeslal jsem to do světla, ale on to pořád má.“

Takový člověk se pravděpodobně potýkal s viry, kteří jsou dost chytrí, aby měnili svou energii. Virus se zmocní DNA buňky a v podstatě ji ovládne (čili posedne). Viry i nezvladatelné duše do těla vtrhnou stejně, ale ovlivňují člověka různě. Ale léčitel si vede svou: „Každý, s kým pracuji, je posedlý. Všude jsou negativní duchové!“

V podstatě to může znamenat, že jde o virové infekce, které si lidé mezi sebou předávají. Spousta lidí má například virus Epstein-Barrové

a léčitelé jej zaměňují za kdovíco. Totéž platí pro parazity. Takto postižený člověk dostane zprávu, že *je požírán*, a léčitel z útoku podezřívá duchovní entitu.

Lidé měli už od pradávna podezření, že původcem nemocí jsou neviditelné organismy a jiné síly. A i když už bylo možné spatřit mikroby pomocí mikroskopu, trvalo stovky let, než lidé uznali, že nemoci způsobují tato drobná stvoření. Teorie o tom, že onemocnění vyvolávají bakterie, je základem mnoha aspektů moderní medicíny, a přesto byla po svém vypracování považována za kontroverzní.

Ještě v 19. století věda nevěřila, že onemocnění způsobují viry nebo bakterie, které se přenášejí fyzickým kontaktem. Bylo potřeba, aby někdo uvěřil a prohlásil, že mikroorganismy se předávají špinavými rukama lékařů! Tento akt statečnosti přišel od Ignáce Filipa Semmelweise, jenž jako první lékař doporučil, aby si lékaři před prohlídkou pacientů myli ruce roztokem chlorového vápna. Nemohl pro svou teorii nabídnout žádný vědecký důkaz, takže byla smetena ze stolu. Krátce po jeho smrti však byla všeobecně přijata a stala se pro lékaře běžnou praxí. Jak tohoto člověka napadlo, že se mikroorganismy předávají tímto způsobem? Jak ho napadlo, že se fyzickým kontaktem předává něco, co nelze vidět, ochutnat, cítit nebo se toho dotknout? Správně, intuitivně! Stejně jako se intuici vysmíváme dnes, tak se kolegové lékaři vysmáli jemu. Jestliže člověku vstoupíte při léčení nebo čtení do jeho prostoru, musíte klást otázky.

Pokud do nějakého domu nebo oblasti průběžně vniká mnoho nezvladatelných duší, zkontrolujte, zda se tam nenachází portál, a pokud ano, přesuňte jej někam, kde bude neškodný.

Způsobuje-li problémy nějaký energetický vír, nabijte jej pozitivní energií.

PADLÉ DUŠE NEBOLI DÉMONI

Kdysi dávno se skupina duchů rozhodla, že jejich děti na třetí rovině půjdou domů: přinutili je transcendovat na pátou rovinu. Samozřejmě tím porušili zákon svobodné vůle, a přestože si nějakou menší moc zachovali, jejich schopnost vytváření se vytratila. Navzdory tomu si dodnes myslí, že kdyby dokázali shromáždit dostatek duchů, mohli by zákon svobodné vůle zlomit. Aktuálně na naší planetě rekrutují duchy ke svému smýšlení. Říká se jim *padlí*.

Naši předci je označovali za *démony*. Umí vystoupit na třetí rovině a způsobit zde potíže, ale těžko se pak dostávají pryč. Jsou to silné bytosti, ale nic není mocnější než Stvořitel. Vznešený mistr jim může přikázat, aby odešli, a pokud proti nim použije jejich posvátná jména, nebude o čem diskutovat.

Pokud však někdo padlého ducha odesílá do Božího světla submisivně, nefunguje to. Příkaz musí zaznít autoritativně, mocně a s přesvědčením: „Stvořiteli! Odešli tohoto ducha do světla!“

Na padlého ducha narazila jedna má studentka. Poznala jsem, že se jí těžko medituje, a když jsem se jí zeptala, co dělá, řekla mi, že už přes hodinu posílá lásku zlému duchovi, aby odešel do světla, jenže to nefunguje! Byla velmi frustrovaná. Vysvětlila jsem jí, že duch její lásku odmítá a že ho musí ke světlu vyslat důrazně, jako autorita. Pak jsem sama nařídila, že chci zjistit jeho posvátné jméno, a s jeho pomocí

jsem ho nechala odeslat do Božího světla. Vizualizovala jsem si, jak ho nasaje můj duchovní portál, a ujistila jsem se, že došel až ke světlu. Padlí a někteří neovladatelní duchové se budou pokoušet bojovat, když je budete posílat ke světlu. Chtějí vás zatáhnout do konfliktu, ale tomu je nejlepší se vyhnout – v podstatě je ideální vůbec s nimi nemluvit. Také mohou mít nejpodivnější tvary a říkat hloupé věci, aby vás přinutili se bát. Proto musíte být silní, jasně uvažovat a pevně si stát na svém, až budete sledovat, jak je portál vtahuje a odesílá je expres do světla stvoření.

ODESÍLÁNÍ PADLÉHO DUCHA DO BOŽÍHO SVĚTLA

1. Vystoupejte na sedmou rovinu a přesvědčivě a autoritativně naříd'te (nežádejte): „Stvořiteli všeho, co jest, přikazuji, abych poznal/a posvátné jméno této bytosti.“
2. Počkejte, až k vám přijde vibrace posvátného jména padlého ducha, a poté ji použijte k druhému příkazu: „Stvořiteli všeho, co jest, nařizuji, aby byl [uved'te posvátné jméno ducha] odeslán do Božího světla. Děkuji. Staniž se, staniž se, staniž se.“
3. S padlými se nehádejte. Musí odejít do Božího světla, jak jste poručili, protože vy jste jiskrou Boha.
4. Sledujte, jak padlého ducha vtahuje váš duchovní portál a jak postupuje do Božího světla. Kontrolujte jej tak dlouho, dokud se nestane tím světlem.
5. Až budete chtít kontakt přerušit, opláchněte se energií sedmé roviny a zůstaňte na ni napojeni.

PŘEMOSTĚNÍ ROVIN

Mozková vlna theta formuje mosty mezi jednotlivými rovinami bytí. Ve stavu theta si mnohem více uvědomujeme duchovní energie. To platí obzvláště v případech, že spíme a sníme. Takto jsem komunikovala se všemi druhy duchovních energií, ale nikdy jsem se ani jedné fyzicky nedotkla. To přišlo až jedné noci v indickém Novém Dillí. Večer po dlouhém přednáškovém dni jsem usnula a zdálo se mi, že se nade mnou vznáší krásná Indka. Vidět byla jen její horní polovina, zbytek byl jaksi zamlžen. Ve snu jsem natáhla ruku, chytla jsem spodní část její mlhavé esence ducha a držela jsem. Proč jsem to udělala, nevím, ale jakmile jsem to udělala, úplně jsem se probrala. Mně se stává, že se vzbudím a nade mnou se vznáší nějaký duch, ale tenkrát jsem ducha pevně držela rukama, inu, jako o život. Komíhal se jako drak ve větru, bojoval, aby se vymanil z mého sevření, a stále více panikařil. Probudila jsem Guye a říkám mu: „Honem, rozsvít!“ Jakmile místnost zahalilo světlo, zjistila jsem, že držím spodní polovinu těla oné krásné Indky, zatímco zbytek z ní odplouval jako Casper (duch z pohádky). Měla jsem pocit, jako bych přemostila roviny a ze svého snu ze čtvrté roviny jsem ji vytáhla do třetí roviny. Stále bojovala a zoufale se snažila vymanit. Nechala jsem ji jít a ona odplula a zábleskem zmizela z pokoje. Chytla jsem ducha vlastníma rukama. Tomu říkám úžasný zážitek!